

FRANZ SCHUBERT

SCHUBERTIADE

FRANZ SCHUBERT - FELIX MENDELSSOHN-BARTOLDY
LUDWIG VAN BEETHOVEN - ALEXANDR DARGOMYZHISKY
MIKHAIL GLINKA - PJOTR ILYICH TSJAIKOVSKI

HENK NEVEN (BARITON)
HANS EIJSACKERS (PIANO)
NANNETTE MANS (SOPRAAN)
GUSTAS RAUDONIUS (PIANO)

ZATERDAG 29 FEBRUARI
OM 20.15
BERGSINGELKERK
ROTTERDAM-NOORD

ZONDAG 1 MAART
OM 20.15
OUDE KERK
ROTTERDAM CHARLOIS

ROTTERDAMCHAMBERMUSICSOCIETY.NL

ROTTERDAM
CHAMBER MUSIC
SOCIETY

Schubertiade

Programma

Felix Mendelssohn (1809-1847)

- Auf Flügeln des Gesanges
- Venetianisches Gondellied

Franz Schubert (1779-1828)

- Nacht und Träume
- Der Jüngling an der Quelle
- Auf dem Wasser zu singen
- An den Mond

Franz Schubert (1779-1828)

Fantasie in f-klein D 940

1. Allegro molto moderato
2. Largo
3. Scherzo allegro vivace
4. Finale

PAUZE

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

An die ferne Geliebte

Alexandr Dargomyzhsky (1813-1869)

- Een nachtelijke zachte bries
- De jongeling en het meisje
- Ik ben bedroefd

Mikhail Glinka (1804-1857)

- Wiegenlied
- Verleid me niet onnodig

Pjotr Tsjaikovski (1840-1893)

Nur wer die Sehnsucht kennt

MUSICI

Henk Neven (bariton)

Hans Eijsackers (piano)

Nannette Mans (sopraan)

Gustas Raudonius (piano)

RCMS: Jonge musici op weg naar een professionele carrière

Jonge musici de kans geven om meer podiumervaring op te doen met kamermuziek. Dit was de drijfveer voor Julien Hervé, soloklarinettist van het Rotterdams Philharmonisch Orkest, om de Rotterdam Chamber Music Society (RCMS) op te richten. In november 2013 gaf RCMS haar eerste concert en inmiddels zijn er vele gevolgd.

Julien Hervé: “Jonge musici krijgen niet voldoende de kans om podiumervaring met kamermuziek op te doen. Door hen aan ons te binden kunnen we in een week een prachtig programma neerzetten, hen de kneepjes van het vak bijbrengen en samen toewerken naar een concert. Die ervaring is voor jong talent van levensbelang, maar voor ons ook: we bereiden immers ook onze collega’s van de toekomst voor op hun professionele carrière!”

De chef-dirigent van het Rotterdams Philharmonisch Orkest (RPhO), **Lahav Shani**, juicht dit initiatief van harte toe. Hij is erevoorzitter van RCMS.

Felix Mendelssohn (1809-1847) was een wonderkind en werd ook wel ‘de Mozart van de 19e eeuw’ genoemd. *Auf Flügeln des Gesanges* is de 2e van zijn ‘6 liederen voor zangstem en piano’ uit 1834. De tekst is van de romantische dichter Heinrich Heine.

Auf Flügeln des Gesanges

Auf Flügeln des Gesanges,
Herzliebchen, trag ich dich fort,
Fort nach den Fluren des Ganges,
Dort weiß ich den schönsten Ort;

Dort liegt ein rotblühender Garten
Im stillen Mondenschein,
Die Lotosblumen erwarten
Ihr trautes Schwesterlein.

Die Veilchen kichern und kosen,
Und schau nach den Sternen empor,
Heimlich erzählen die Rosen
Sich duftende Märchen ins Ohr.

Es hüpfen herbei und lauschen
Die frommen, klugen Gazellen,
Und in der Ferne rauschen
Des [heiligen]² Stromes Well'n.

Dort wollen wir niedersinken
Unter dem Palmenbaum,
Und Liebe und Ruhe trinken,
Und träumen seligen Traum.

Venetianisches Gondellied maakt deel uit een grotere serie pianowerk ‘Lieder ohne Worte’ gecomponeerd tussen 1832 en 1845. De pianowerken zijn van romantische inslag en oorspronkelijk werd de gezongen melodie door de piano zelf gespeeld. De tekst is van de Duitse dichter Ferdinand Freiligrath (1810-1876).

Venetianisches Gondellied

Wenn durch die Piazzetta
Die Abendluft weht,
Dann weißt du, Ninetta,
Wer wartend hier steht.
Du weißt, wer trotz Schleier
Und Maske dich kennt,
Du weißt wie die Sehnsucht
Im Herzen mir brennt.

Ein Schifferkleid trag' ich
Zur selbigen Zeit,
Und zitternd dir sag' ich:
„Das Boot liegt bereit!
O, komm'! jetzt, wo Lüne'n
Noch Wolken umziehn,
Laß durch die Lagunen,
Mein Leben, uns fliehn!“

Op vleugels van gezangen

Op vleugels van gezangen,
Mijn liefje, draag ik je voort,
Weg naar de velden der Ganges;
Daar weet ik het mooiste oord.

Daar ligt een [rood]¹ bloeiende lusthof
In stille maneschijn,
De lotusbloemen verwachten
Hun lieve zusje klein.

Viooltjes giech'len en babb'len
En kijken naar 't sterrenlichtkoor,
Heim'lijk vertellen de rozen
Hen geurende sprookjes in 't oor.

Daar komen aanhuppen en luist'ren
Gazellen, braaf en heel wijs,
En ver weg hoor je fluist'ren
Het heilige golvengeruis.

Daar willen wij zacht neerzinken
Onder de palmen, loom,
En liefde³ en rust indrinken
En dromen 'n zalige droom.

Als door de Piazzetta

Als door de Piazzetta
De avondwind gaat,
Dan weet je, Ninetta,
Wie wachtend hier staat.
Wie ondanks je sluier
En masker jou kent,
Je weet hoe het verlangen
In mijn hart brandt.

Een gondelier ben ik
In kleed en gebaar,
En bevende zeg ik:
De boot ligt al klaar!
O kom nu, nu wolken
nog Luna omgaan,
Laat door de lagunen,
Geliefde, ons gaan!

Franz Schubert (1779-1828) was als jongen bekend door zijn zangtalent. Later heeft hij meer dan 600 stukken voor stem gecomponeerd. Helaas heeft hij tijdens zijn korte leven weinig succes gekend. Zijn lied *Nacht und Träume* heeft hij voor zijn auteur Matthäus Kasimir von Collin (1779-1824) gecomponeerd een jaar na diens overlijden (1825). Hij was een groot bewonderaar van de dichter, die veel aanzien genoot in de kunstwereld van toen. Het lied is een soort meditatie over de nacht en de dromen en nodigt met zijn trage tempo uit om zich aan die wereld over te geven.

Nacht und Träume

Heil'ge Nacht, du sinkest nieder;
Nieder wallen auch die Träume,
Wie dein Mondlicht durch die Räume,
Durch der Menschen stille Brust,
Die belauschen sie mit Lust;
Rufen, wenn der Tag erwacht:
Kehre wieder holde Nacht!
Holde Träume, kehret wieder.

Nacht en dromen

Heil'ge nacht, jij daalt nu neder;
Neder dwalen ook de dromen,
Als het maanlicht door de bomen,
In de mensenharten teer.
Die genieten daarvan zeer,
Roepen als het licht weer daagt:
Kom terug, o mooie nacht!
Mooie dromen, keer toch weder!

Der Jüngling an der Quelle van de Zwitserse dichter Johann Gaudenz Gubert von Salis-Seewis (1740-1815) heeft **Schubert** in 1816 gecomponeerd. Het gaat over de liefde die voor hem van meet af aan een bron van pijn en verdriet was. Liefde is onbereikbaar, ze blijft altijd in het stadium van het grote verlangen, de 'Sehnsucht'.

Der Jüngling an der Quelle

Leise, rieselnder Quell, ihr wallenden,
flispernden Pappeln,
Euer Schlummergeräusch wecket die Liebe
nur auf.
Linderung sucht' ich bei euch, und sie zu
vergessen, die Spröde;
Ach! und Blätter und Bach seufzen: Luise!
Dir nach!

De jongeman bij de bron

Zachtjes ruisende bron! En wuivende,
lisplende peppels!
Jullie sluimergeruis wakkert de liefde
slechts aan.
Jullie vertroosting zocht ik, en haar te
vergeten, de preutse.
Ach, maar blaad'ren en beek zuchten,
Louise, jou na!

In *Auf dem Wasser zu singen* (1823) is een gedicht van Friedrich Leopold zu Stolberg-Stolberg (1750-1819). Daarin bevindt de verteller zich in een boot en reflecteert op de tijd die voorbij gaat.

Auf dem Wasser zu singen

Mitten im Schimmer der spiegelnden
Wellen
Gleitet, wie Schwäne, der wankende Kahn;
Ach, auf der Freude sanftschimmernden
Wellen
Gleitet die Seele dahin wie der Kahn;
Denn von dem Himmel herab auf die Wellen
Tanzet das Abendroth rund um den Kahn.

Über den Wipfeln des westlichen Haines
Winket uns freundlich der röthliche Schein;
Unter den Zweigen des östlichen Haines
Säuselt der Kalmus im röthlichen Schein;
Freude des Himmels und Ruhe des Haines
Athmet die Seel' im erröthenden Schein.

Ach, es entschwindet mit thauigem
Flügel
Mir auf den wiegenden Wellen die Zeit.
Morgen entschwinde mit schimmerndem
Flügel
Wieder wie gestern und heute die Zeit,
Bis ich auf höherem strahlenden Flügel
Selber entschwinde der wechselnden Zeit.

Op het water te zingen

Midden in glinst'ring van spieg'lende golven
Glijdt als een zwaan heen de wiegende
boot:
Ach, op van vreugde zacht glinst'rende
golven
Glijdt ook de ziel heen, zo licht als de boot;
Want van de hemel omlaag op de golven
Danst er het avondrood rond om de boot.

Boven de toppen der west'lijke bossen
Glimlacht zo vriend'lijk de rossige schijn;
Onder de takken der oost'lijke bossen
Ritselt de kalmoes in rossige schijn;
Vreugd van de hemel en rust van de bossen
Ademt de ziel in de rossige schijn.

Ach, hoe ontvlucht mij met dauwnatte
vleugels,
Weg op de wiegende golven, de tijd;
Morgen ontvlucht mij met glinst'rende
vleugels
Net als voorheen en vandaag weer de tijd,
Totdat op hogere, stralende vleugels
Zelf ik ontvlucht aan de vluchtige tijd.

An den Mond is van Heinrich Hölty (1748-1776), een zeer getalenteerde dichter, wiens werk getekend is door melancholie.

An den Mond

Geuß, lieber Mond, geuß deine
Silberflimmer
Durch dieses Buchengrün,
Wo Phantasien und Traumgestalten
immer vor mir vorüberfliehn!

Enthülle dich, daß ich die Stätte finde,
Wo oft mein Mädchen saß,
Und oft, im Wehn des Buchbaums und der
Linde,
Der goldnen Stadt vergaß!

Enthülle dich, daß ich des Strauchs mich
freue,
Der Kühlung ihr gerauscht,
Und einen Kranz auf jeden Anger streue,
Wo sie den Bach belauscht!

Dann, lieber Mond, dann nimm den Schleier
wieder,
Und traur' um deinen Freund,
Und weine durch den Wolkenflor hernieder,
Wie dein Verlaßner weint!

De *Fantasie in F klein* is een van de belangrijkste pianowerken van **Schubert**. Hij heeft het in zijn laatste levensjaar geschreven toen hij smoorverliefd was op een van zijn vrouwelijke leerlingen. Met haar heeft hij het samen kunnen spelen. Het stuk bestaat uit 4 delen, maar wordt in één beweging gespeeld.

Aan de maan

Giet, lieve maan, giet toch je
glinsterzilver
Door 't groen der beuken heen,
Waar fantasieën en droomgestalten
Altijd maar glijden langs mij heen!

Kom, laat je zien, dat ik de plek kan vinden,
Waar vaak mijn meisje zat,
En vaak, bewaaid door beukenboom of
linde,
De gouden stad vergat!

Kom, laat je zien, toon mij de struik,
die mooie,
Die haar verkoeling bood,
Dat ik een krans op elke wei kan strooien,
Waar zij van 'n beek genoot!

Dan, lieve maan, mag je je weer
verschuilen,
En treuren om je vriend,
En tranen door het wolkendek weer huilen
Zoals de stumper grient!

2020 wordt een jaar waarin de muziek van **Ludwig van Beethoven** (1770-1827) veel gespeeld zal worden ter ere van zijn 250e geboortejaar. In 1816 heeft hij de liederencyclus *An die ferne Geliebte* gecomponeerd op teksten van de dichter Alois Jeitteles (1794-1858). In deze liederencyclus wordt de pijn bezongen die het vergeefse verlangen naar de onbereikbare liefde oplevert. De afstand tot de geliefde is onoverbrugbaar, het onvervulbare verlangen is intens en stormachtig, het landschap rondom de eenzame minnaar weerspiegelt zijn schrijnende pijn, het gemis beheerst en overmant hem. De *Liederkreis* is een cyclus, in die zin dat het muzikale thema van het eerste lied terugkeert in het laatste, waarmee de cirkel gesloten is.

1. Auf dem Hügel sitz ich spähend

Auf dem Hügel sitz ich, spähend
In das blaue Nebelland,
Nach den fernen Triften sehend,
Wo ich dich, Geliebte, fand.

Weit bin ich von dir geschieden,
Trennend liegen Berg und Tal
Zwischen uns und unserm Frieden,
Unserm Glück und unsrer Qual.

Ach, den Blick kannst du nicht sehen,
Der zu dir so glühend eilt,
Und die Seufzer, sie verwehen
In dem Raume, der uns teilt.

Will denn nichts mehr zu dir dringen,
Nichts der Liebe Bote sein?
Singen will ich, Lieder singen,
Die dir klagen meine Pein!

Denn vor Liedesklang entweicht
Jeder Raum und jede Zeit,
Und ein liebend Herz erreicht,
Was ein liebend Herz geweiht!

Op de heuvel zit ik, turend

Op de heuvel zit ik, turend
In het neev'lig landschap rond,
Naar de verre dreven speurend,
Waar ik jou, geliefde, vond.

Ver ben ik van jou gescheiden,
Tussen ons ligt berg en dal,
Tussen ons en onze vrede,
Ons geluk en onze gal.

Hoe mijn blikken naar jou graaien,
Is jou een onzichtbaar feit;
En mijn zuchten, zij verwaaien
In de ruimte die ons scheidt.

Kan dan niets tot jou doordringen,
Niets de liefdebode zijn?
Zingen wil ik, lied'ren zingen
Die jou klagen van mijn pijn!

Want voor lied'ren klanken wijkt wel
Alle ruimte, alle tijd,
En een minnend hart bereikt wel
Waar aan 't zich heeft toegewijd!

2. Wo die Berge so blau

Wo die Berge so blau
Aus dem nebligen Grau
Schauen herein,
Wo die Sonne verglöh't,
Wo die Wolke umzieht,
Möchte ich sein!

Dort im ruhigen Tal
Schweigen Schmerzen und Qual.
Wo im Gestein
Still die Primel dort sinnt,
Weht so leise der Wind,
Möchte ich sein!

Hin zum sinnigen Wald
Drängt mich Liebesgewalt,
Innere Pein.
Ach, mich zög's nicht von hier,
Könnt ich, Traute, bei dir
Ewiglich sein!

3. Leichte Segler in den Höhen

Leichte Segler in den Höhen,
Und du, Bächlein klein und schmal,
Könnt mein Liebchen ihr erspähen,
Grüßt sie mir viel tausendmal.

Seht ihr, Wolken, sie dann gehen
Sinnend in dem stillen Tal,
Laßt mein Bild vor ihr entstehen
In dem luft'gen Himmelssaal.

Wird sie an den Büschen stehen,
Die nun herbstlich falb und kahl.
Klagt ihr, wie mir ist geschehen,
Klagt ihr, Vöglein, meine Qual.

Stille Weste, bringt im Wehen
Hin zu meiner Herzenswahl
Meine Seufzer, die vergehen
Wie der Sonne letzter Strahl.

Flüstr' ihr zu mein Liebesflehen,
Laß sie, Bächlein klein und schmal,
Treu in deinen Wogen sehen
Meine Tränen ohne Zahl!

Waar de bergen zo blauw

Waar de bergen zo blauw
In het neev'lige grauw
Tonen hun schijn,
Waar het zonlicht vergaat
Waar de wolk verder gaat,
Zou ik graag ik zijn!

Ginds in 't rustige dal
Zwijgt verdriet heel en al,
Waar in 't ravijn
Stil de sleutelbloem zint,
Waar zo zacht waait de wind,
Zou ik graag zijn!

Weg naar 't peinzende woud
Word 'k door liefde gestouwd,
Onrust en pijn,
Ach, dit oord bleef 'k wel trouw,
Als ik, lieve, bij jou
Eeuwig kon zijn!

Lichte zeilers in 't azure

Lichte zeilers in 't azure,
En jij, beekje, klein en smal,
Mocht je soms mijn lief bespeuren,
Groet van mij haar duizendmaal.

Zie je, wolken, haar soms lopen,
Peinzend in het stille dal,
Vouw mijn beeld dan voor haar open
In de lucht, de hemelzaal.

Mocht zij bij de bosjes toeven,
Die nu herfstig zijn en kaal,
Zeg haar, hoe ik triest en droef ben,
Doe haar, vogels, mijn verhaal.

Stille winden, breng in 't waaien
Naar haar die mijn hart ooit stal,
Deze zuchten, die vervagen
Als de laatste zonnestraal.

Fluist'r haar in mijn liefdessmeken,
Laat haar, beekje, klein en smal,
In je golven zien dit teken,
Deze tranen zonder tal.

4. Diese Wolken in den Höhen

Diese Wolken in den Höhen,
Dieser Vöglein muntre Zug,
Werden dich, o Huldin, sehen.
Nehmt mich mit im leichten Flug!

Diese Weste werden spielen
Scherzend dir um Wang' und Brust,
In den seidnen Locken wühlen.
Teilt ich mit euch diese Lust!

Hin zu dir von jenen Hügeln
Emsig dieses Bächlein eilt.
Wird ihr Bild sich in dir spiegeln,
Fließ zurück dann unverweilt!

5. Es kehret der Maien, es blühet die Au

Es kehret der Maien, es blühet die Au,
Die Lüfte, sie wehen so milde, so lau,
Geschwätzig die Bäche nun rinnen.

Die Schwalbe, die kehret zum wirtlichen Dach,
Sie baut sich so emsig ihr bräutlich Gemach,
Die Liebe soll wohnen da drinnen.

Sie bringt sich geschäftig von kreuz und von quer
Manch weicherer Stück zu dem Brautbett,
Manch wärmendes Stück für die Kleinen.

Nun wohnen die Gatten beisammen so treu,
Was Winter geschieden, verband nun der Mai,
Was liebet, das weiß er zu einen.

Es kehret der Maien, es blühet die Au.
Die Lüfte, sie wehen so milde, so lau.
Nur ich kann nicht ziehen von hinnen.

Wenn alles, was liebet, der Frühling vereint,
Nur unserer Liebe kein Frühling erscheint,
Und Tränen sind all ihr Gewinnen.

Deze wolken in het blauwe

Deze wolken in het blauwe,
Deze vogels in de lucht,
Zullen jou, godin, aanschouwen;
Neem mij mee in jullie vlucht!

Deze winden zullen spelen,
Schertsend rond jouw borst en wang,
En je zijden lokken strelen;
Mocht ik meedoen in 't gedrang!

Vlijtig zie 'k dit beekje wieg'len
Van die heuvels naar jou heen.
Zal haar beeld zich in jou spieg'len,
Vloei naar hier dan weer meteen!

De mei komt terug weer, het veld bloeit vol pracht

De mei komt terug weer, het veld bloeit vol pracht,
De winden, zij waaien zo zoel en zo zacht,
En keuv'lend de beekjes nu stromen.

De zwaluw keert weer onder 't gastvrije dak,
Zij bouwt zich een nestje, heel netjes en strak,
De liefde moet straks daarin wonen.

Zij brengt heel bedrijvig, met snelheid en zwier,
Veel zacht materiaal naar het bruidsnestje hier,
Voor jongen wordt warmte gevonden.

Nu woont dan het paartje tezamen heel blij,
Wat winter eerst scheidde, verenigt de mei.
Wat liefheeft, dat krijgt hij verbonden.

De mei komt terug weer, het veld bloeit vol pracht,
De winden, zij waaien zo zoel en zo zacht,
Slechts ik kan dit oord niet verlaten.

Nu lente verenigt, ja, al wat bemint,
Voor ons in de liefde geen lente begint,
En tranen zijn al onze baten.

6. Nimm sie hin denn, diese Lieder

Nimm sie hin denn, diese Lieder,
Die ich dir, Geliebte, sang,
Singe sie dann abends wieder
Zu der Laute süßem Klang.

Wenn das Dämmerungsrot dann ziehet
Nach dem stillen blauen See,
Und sein letzter Strahl verglühet
Hinter jener Bergeshöh;

Und du singst, was ich gesungen,
Was mir aus der vollen Brust
ohne Kunstgepräng erklingen,
Nur der Sehnsucht sich bewußt:

Dann vor diesen Liedern weicht
Was geschieden uns so weit,
Und ein liebend Herz erreicht
Was ein liebend Herz geweiht.

Alexandr Dargomyzhsky (1813-1869) schreef opera's, liederen en orkestwerken die een Russisch nationalistisch karakter dragen. Dargomyzhsky is muzikaal opgevoed en was een uitmuntend pianospeler. Na het afronden van zijn rechtenstudie is hij eerst ambtenaar geweest. Nadat hij zijn baan bij het Ministerie van Justitie had opgezegd, ging hij op reis door Europa. Evenals zijn muzikale mentor **Mikhail Glinka** ondekte hij toen pas de rijkdom van de Russische muziek.

Een nachtelijke zachte bries (A. Pushkin)

Een nachtelijke zachte bries
waait door het luchtruim
stroomt en vliet
Guadalquivir

De gouden maan is opgekomen
Hoor... het getokkel van een gitaar...
Kijk, een Spaanse schone
is neergestreken op het balkon

Een nachtelijke zachte bries
waait door het luchtruim
stroomt en vliet
Guadalquivir

Werp je kled af, mijn engel,
en verschijn als een klare dag!
Steek je verrukkelijke voetje
door de gietijzeren balustrade.

Neem ze aan dan, deze lied'ren

Neem ze aan dan, deze lied'ren,
Die 'k voor jou, geliefde, zong.
Laat opnieuw ze 's avonds klinken,
Zoetgevooid, met luit en tong.

Als het schein'ringsrood dan wegtrekt
Naar het stille blauwe meer,
En zijn laatste straaltje uitdooft
Achter gindse bergen, teer,

En jij zingt wat 'k heb gezongen,
Wat eerst aan mijn volle borst
Ongekunsteld is ontsprongen,
Uit verlangens sterke dorst:

Dan zal voor die lied'ren wijken
Wat zo ver ons beiden scheidt,
Zal een minnend hart bereiken
Waarom 't zich heeft toegewijd.

De jongeling en het meisje (A. Pushkin)

Een jaloerse deerne, bitter wenend,
viel uit tegen de jongeling.
Hij echter viel tegen haar schouder
gewoon in slaap.

Het meisje zweeg op hetzelfde moment
en bezielde zo zijn sluimering.
Zij glimlachte naar hem
door haar stille tranen heen.

Ik ben bedroefd (Dermontova)

Ik ben bedroefd, want ik hou van jou.
Ik weet dat de bloei van je jeugd
besmeurd wordt door arglistige achterklap.
Voor elke mooie dag en voor ieder zoet moment
moet je boeten met tranen van smart.
Ik ben bedroefd, want ik hou van jou.

Mikhail Glinka (1804-1857) tijdgenoot van Dargomyzhsky en ook van goede komaf, heeft piano en viool leren spelen in het kader van zijn muzikale opvoeding. Conform de wens van zijn vader trad hij in dienst bij het Ministerie van Communicatie. Omdat hij niet hoefde te werken voor zijn eigen levensonderhoud en hij liever zijn leven wilde wijden aan de muziek, nam hij al na 4 jaar ontslag. Hij reisde door Europa en verrijkte zijn muzikale opleiding. Hij was de eerste die opera's op Russische thema's componeerde en heeft veel invloed gehad op componisten in Rusland. Daarom wordt hij de vader van de Russische muziek genoemd.

Wiegenlied (N. Kukolnik)

Sluit je ogen, kind, en slaap in vrede.
Als je je ogen open houdt, zullen donkere
wolken je hart verduisteren.
God, bewaar dit kind voor de boze angsten
en bittere gedachten,
voor vijanden die op de deur bonzen.
Slaap in vrede, mijn kind.

Verleid me niet onnodig (Baratynsky)

Breng me niet nodeloos in verleiding.
Ik geloof niet meer in je liefde en je trouw.
Zeg maar niets meer tegen me, lieve vriend.
Laat mij maar in de waan van de
vergetelheid.
Mijn liefde is voorgoed uitgedoofd.

Pjotr Tsjaikovski (1840-1893) werkte als ambtenaar en besloot zijn leven aan de muziek te wijden. Dat kon dankzij de financiële steun van een rijke begunstigde. Hij slaagde erin om invloeden uit de West-Europese klassieke muziek succesvol te verbinden met de Russische muziek. Zijn werken zijn ook geliefd vanwege de zeer welluidende orkestratie en de rijkdom aan melodieën.

Alleen wie het verlangen kent (Joahn Wolfgang von Goethe)

Alleen wie het verlangen kent,
weet hoe ik lijd.
Eenzaam, weggerukt
van alle vreugde
zoek ik
vergeefs het firmament af
Ach, die mij kent en liefheeft
is daar in de wijde verte.
Het duizelt mij,
mijn binnenste staat in brand.
Alleen wie het verlangen kent,
weet hoe ik lijd.

Dank

Voor de totstandkoming van dit concert zijn wij grote dank verschuldigd aan Mevr. Eline Vis, die ons ruimhartig ondersteunt. Dank aan Mevr. Anne Philippe, begunstiger van RCMS en specifiek ondersteuner van de jonge musici. Wij bedanken de Bergsingelkerk en de Oude Kerk Charlois voor hun gastvrijheid, Onno Bakker voor zijn professionele geluidsopnames in de Bergsingelkerk, Lucas Raggars voor het ontwerp van de flyers en posters, Jan Hordijk voor de fotografie en onze enthousiaste vrijwilligers voor het helpen met flyeren.

Dit concert is mede mogelijk gemaakt door de Stichting ter bevordering van Volkskracht.

Stichting Bevordering van Volkskracht

Echter, met deze subsidies zijn we nog niet uit de kosten voor dit concert. Een ruimhartige bijdrage aan het einde van deze avond is dan ook zeer welkom!

Volgende concerten

De volgende concerten vinden plaats op zondag 17 en woensdag 20 mei 2020. Let op: de speeldagen wijken af van de gebruikelijke! In deze serie komt muziek van Beethoven en Hindemith aan bod. Samen met 7 jonge musici verzorgt Julien Hervé dit bijzondere slotconcert.

- ⦿ zondag 17 mei: aanvang 20.15 uur
Bergsingelkerk, Bergsingel 150, Rotterdam.
- ⦿ woensdag 20 mei: aanvang 20.15 uur
Oude Kerk, Charloisse Kerksingel 35, Charlois.

Blijf op de hoogte

Wilt u een uitnodiging ontvangen voor dit concert? Laat dan uw e-mailadres achter op de formulieren bij de entree van de kerk.

Uiteraard wordt dit concert ook aangekondigd op onze website en op Facebook:

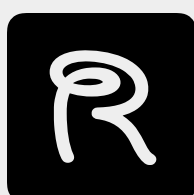
- » rotterdamchambermusicociety.nl
- » facebook.com/rotterdamchambermusicociety

Oproep

Voor zowel onze concertreeks in de Bergsingelkerk als voor de concerten in de Oude Kerk in Charlois zijn we nog op zoek naar vrijwilligers die ons kunnen helpen.

Wilt u ons helpen of kent u mensen die dit zouden willen doen? Spreek ons even aan of zoek contact met ons via:

rotterdamchambermusicociety@gmail.com

ROTTERDAM
CHAMBER MUSIC
SOCIETY

erevoorzitter LAHAV SHANI
ereambassadeur YANNICK NÉZET-SÉGUIN
artistiek leider JULIEN HERVÉ